

**Rechtbank
van
Eerste Aanleg
Veurne**

Rep. Nr.: 831 /BR

De Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Veurne, wijzend in burgerlijke zaken, in kort geding, heeft in de zaak met AR nr. 13/005/C de volgende beschikking uitgesproken:

In de zaak:

, wonende te

eiser,

raad: Meester

kantoorhoudende te

en Meester

, advocaten,

tegen:

Het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Rezerinz. voor wie optreedt

verwerende partij,

raad: Meester

advocaat te

1. RECHTSPLEGING

De rechtbank heeft het dossier van rechtspleging gezien, in het bijzonder :

- de inleidende dagvaarding betekend op 18.01.2013,
- de beschuiten van partijen,
- de overige stukken.

De rechtbank heeft op de openbare terechtzitting van 20.03.2013 de partijen gehoord in hun middelen en beschuiten. Partijen leggen hun stukken neer, de debatten worden gesloten en de zaak wordt in beraad genomen.

De rechtbank heeft toegezien op de naleving van de artikelen 2 ev van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

2. FEITEN

Eiser is eigenaar en exploitant van de _____ gelegen te _____

De paarden die er staan behoren toe aan verschillende eigenaars. Eiser verleent stalling en dagelijks onderhoud.

_____ is gelegen aan de rand van een residentieel woongebied in natuurgebied _____.

Ze is opgenomen in het GRUP 'Zonevreemde Constructies' deelplan 6. Ten gevolge van dit GRUP worden de gronden in zone 4 bestemd voor _____ met bijhorende infrastructuur, waarbij een conciërgewoning is toegelaten binnen het bestaande bouwvolume. Voormelde GRUP is gedeeltelijk goedgekeurd bij besluit van de Bestendige Deputatie van van 16.03.2009.

Het College van Burgemeester en Schepenen van _____ verleent op 20.09.2010 aan _____ een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een mestvaait mits het naleven van volgende voorwaarden met name

- het bekomen van een eventuele milieuvergunning
- alle constructies en verhardingen in de overgangzone naar natuurgebied worden afgebroken of uitgebroken en vervangen door streekeigen inheems groen
- alleen streekeigen inheemse beplantingen worden aangewend (zeker in de overgangzone naar het natuurgebied)
- nieuwe aan te leggen verhardingen of te vervangen verhardingen dienen waar mogelijk te worden uitgevoerd in waterdoorlatende materialen
- de omliggende percelen welke door de manege worden gebruikt en gelegen zijn in natuurgebied, mogen niet worden overgeëxploiteerd (max 2GVE/ha) waardoor de vroeger vastgestelde biologische waarde zou verdwijnen en een verdere natuurontwikkeling onmogelijk wordt gemaakt
- de aanvraag stedenbouwkundig vergunbaar is.

Op 27.12.2010 verleent het College van Burgemeester en Schepenen van _____ aan eiser een milieuvergunning klasse 2 voor het exploiteren van een manege met rijschool, het houden/stallen van 56 paarden, de opslag van 1.500 liter mazout en de opslag van 65m² dierlijke mest waarvan 5m² mengmest mits het naleven van een aantal voorwaarden waaronder :

- ter hoogte van de overgangzone naar het natuurgebied dient tijdens het eerstvolgende plantseizoen een natuurlijke landschappelijke overgang gecreeerd te worden naar het omliggende natuurgebied. Deze randen mogen enkel bestaan uit streekeigen beplanting, eventueel afgesloten met palen en draad met beperkte hoogte (max 1,5m). Ook mogen geen verhardingen aangelegd worden in deze zone. Een lijst met streekeigen boom- en struiksoorten is opgenomen in het GRUP en dient aldus geraadpleegd te worden bij aanplanting

- de omliggende weiden die gebruikt worden door de manege mogen niet intensief begraaasd worden en/of overgeëxploiteerd worden. Er mogen maximaal 2 grootvee-eenheden per hectare aanwezig zijn. Door deze meer extensieve begrazing en aldus lagere begrazingsdruk wordt de kans gegeven aan deze gebieden om de vroeger vastgestelde biologische waarde te laten herstellen waardoor een verdere natuurontwikkeling mogelijk gemaakt wordt
- indien de uitbater gebruik wenst te maken van de mogelijkheden tot afwijking van de verplichting inzake de opslagcapaciteit van mest op het bedrijf zelf, dienen de nodige bewijzen hiervan steeds ter beschikking gehouden te worden om inspectie te kunnen toelaten gedurende een periode van 3 jaar

Op 28.11.2012 wordt aan eiser door rechercheurs van de politie een mondeling bevel tot staking van het gebruik van de stallen en van de mestvaalt bevolen waarbij hij nog 2 maanden de tijd krijgt om de nodige schikkingen te treffen. Er wordt een proces-verbaal n.a.v. dit stakingsbevel opgemaakt op 29.11.2012 welk aangetekend wordt verzonden naar ondermeer eiser.

Het stakingsbevel wordt op 06.12.2012 bekrachtigd door de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur.

Eiser poogt een minnelijke regeling te bekomen bij de Gewestelijke Stedenbouwkundige inspecteur die evenwel bij zijn standpunt blijft.

Eiser dagvaardt op 18.01.2013 voor huidige zetel tot opheffing van het stakingsbevel.

3. VORDERINGEN

Eiser vordert thans :

- voorafgaand en in toepassing van art 877 Ger. W. verweerster te verplichten de nodige stavingsstukken voor te leggen waaruit blijkt dat het stakingsbevel opgelegd werd door de bevoegde personen
- de opheffing van het mondeling stakingsbevel van 28.11.2012 en de daaropvolgende bekrachtigingsbeslissing van het bevel tot staken van 06.12.2012 in toepassing van art 6.1.47 VCRO
- ondergeschikt en desnoods op grond van art 19 lid 2 Ger. W., de aan eiser gegunde termijn van 2 maanden te verlengen, dan wel een tijdelijke opheffing van het stakingsbevel en navolgende bekrachtiging te verlenen tot 1 maand nadat de definitieve gerechtelijke uitspraak is tussengekomen, minstens een verlenging met/tijdelijke opheffing gedurende 24 maanden toe te staan, absoluut ondergeschikt een verlenging met/tijdelijke opheffing gedurende de termijnen zoals vermeld in het schrijven van eiser van 28.12.2012 (cfr stuk 6):
 - * indien aanpassing GRUP mogelijk : 6 maanden + tijd om de nodige stedenbouwkundige vergunningen te bekomen en de werken uit te voeren
 - * indien geen aanpassing GRUP mogelijk : tijd nodig om de nodige stedenbouwkundige vergunningen te bekomen en de werken uit te voeren
- de veroordeling van verweerster tot de gerechtskosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding tbv 1.320,00 euro.

Verweerster betwist de vordering en vordert :

- de vorderingen onontvankelijk te verklaren wegens gebrek aan rechtmatig belang
- de vordering in toepassing van de art 735 en 19 lid 2 Ger W minstens zonder voorwerp te verklaren
- de vordering tot opheffing van het op 06.12.2012 bekrachtigde stakingsbevel van 28.11.2012 minstens ongegrond te verklaren
- de ondergeschikte vordering om de termijn van 2 maanden om zich desgevallend in de regel te stellen te verlengen tot 1 maand nadat een definitieve gerechtelijke uitspraak in huidige discussie is tussengekomen en minstens met 24 maanden dan wel met de termijnen zoals gesteld in schrijven aan de Inspectie van 28.12.2012 onontvankelijk minstens ongegrond te verklaren.
- eiser te veroordelen tot de gerechtskosten waarbij geen van de partijen een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is.

4. IN RECHTE

a) betreffende de opgeworpen onontvankelijkheid wegens gebrek aan rechtmatig belang

Volgens verweerster beoogt eiser het gebruik van zijn wederrechtelijke mestvaalt en stallingen verder te zetten in strijd met de milieuvergunning voor de inrichting verleend op 27.12.2010 en de daarin opgenomen voorwaarden. Dit betreft volgens verweerster een flagrante schending van o.m. het Milieuvergunningsdecreet waardoor eiser in feite het behoud van een toestand in strijd met de openbare orde nastreeft en dus geen rechtmatig belang heeft bij zijn vorderingen waardoor deze onontvankelijk zijn.

Een belang is legitiem of rechtmatig wanneer geen onrechtmatigheid kleeft aan het nagestreefde voordeel. Het woord legitiem draagt een negatieve definitie nl. wat niet strijdig is met het recht. Het begrip 'juridisch beschermd' heeft daarentegen een positieve betekenis en duidt op iets wat door het recht beschermd is. Iets wat juridisch beschermd is, is noodzakelijkerwijze ook legitiem, maar het omgekeerde geldt niet. Een juridisch beschermd belang is niets anders dan een subjectief recht. De vereiste van een juridisch beschermd belang kan geen voorwaarde zijn voor de ontvankelijkheid daar het bestaan van een subjectief recht de gegrondheid van de vordering betreft en geen ontvankelijkheidsvoorwaarde is.

Ook de minder strenge vereiste van legitiem of rechtmatig belang is problematisch.

Een rechter is slechts bevoegd om te oordelen over rechtsgeschillen. De eerste ontvankelijkheidstoets is bijgevolg of het aangebrachte geschil wel een rechtsgeschil is en dus of de eiser een subjectief recht inroept. Eenmaal dit bevestigd is, staat vast dat de vordering strekt tot de toepassing van een bepaalde rechtsregel. Vervolgens oordelen dat de eis onontvankelijk is wegens illegitiem belang is zeggen dat de toepassing van die rechtsregel in hoofde van de eiser een onrechtmatige situatie zou creëren. Maar dit laatste vergt een onderzoek naar de

rechtssituatie van de eiser en dus naar de grond van de zaak. De beoordeling van de legitimiteit van het belang impliceert steeds een oordeel ten gronde en maakt daarom bij voorkeur geen deel uit van het onderzoek naar de ontvankelijkheid.

Kortom, om te oordelen over de ontvankelijkheid van de vordering is de toets van rechtmatig of juridisch beschermd belang irrelevant. Deze vereiste heeft immers het ongewenste gevolg dat voor de ontvankelijkheid van de vordering een prealabele controle van de grond van de zaak moet plaatsvinden.

Het belang als ontvankelijkheidsvereiste bij de gewone rechter, de Raad van State en het Arbitragehof, P&B/RDJP, 2000, p 158-163)

b) Eiser stelt dat niet wordt bewezen dat het stakingsbevel werd gegeven door de bevoegde personen zoals vereist door art 6.1.47 juncto art 6.1.5 VCRO zodat het stakingsbevel en de daaropvolgende bekrachtiging onwettig zijn. Hij sommeert verweerster de nodige objectieve stukken voor te leggen minstens dient de rechtbank verweerster daartoe te verplichten in toepassing van art 877 Ger. W.

Verweerster stelt dat beide verbalisanten agenten of officieren van gerechtelijke politie zijn en dat zij terzake geen stukken zal voorleggen vermits het aan eiser is om zijn insinuaties te bewijzen.

Artikel 6.1.47 lid 1 VCRO (voorheen art 154 lid 1 DORO) voorziet dat de in het artikel 6.1.5 VCRO (voorheen art 148 DORO) bedoelde ambtenaren, agenten of officieren van de gerechtelijke politie ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik mondeling kunnen bevelen wanneer zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in art 6.1.1 VCRO (voorheen art 146 DORO) of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van art 4.7.19 §4 VCRO (voorheen art 14 §2 DORO).

Concreet werd er mondeling staking van gebruik bevolen en een PV van staking van gebruik opgesteld door _____ en _____ die beide rechercheur zijn bij de Politie

Beide bezitten volgens het proces-verbaal de vereiste hoedanigheid van agent of officier van de gerechtelijke politie en de rechtbank heeft geen reden om te twifelen aan de waarachtigheid van hun hoedanigheid. De rechtbank gaat dan ook niet in op het verzoek van eiser.

c) Eiser stelt in zijn besluiten neergelegd ter griffie op 28.02.2013 niet langer te volharden in de gevraagde voorlopige maatregelen.

d) In tegenstelling tot artikel 584 al 1 en 3 Ger. Wb., dat aan de Voorzitter van de rechtbank van Eerste Aanleg de bevoegdheid toekent om in Kort Geding uitspraak te doen bij voorraad "in gevallen die hij spoedeisend acht", voorziet artikel 587 al 2 van het Ger. Wb. niet de vereiste van hoogdringendheid om te kunnen uitspraak doen over de vorderingen, bedoeld bij artikel 68 van de wet van 29.3.1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw zoals gewijzigd door artikel 154 lid 6 van het DRO dd 18.5.1999 en thans vervangen door art 6.1.47 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

De rechtspleging in kortgeding wordt in de VCRO (voorheen het DRO) weliswaar aangewend om een snelle procesgang te verzekeren, doch de voorzitter behandelt hierbij geen voorlopige maatregelen zoals in het kort geding maar de grond van de zaak. Eveneens in tegenstelling tot het kort geding komt hier ook de urgentie niet te pas vermits het om een specifieke procedure gaat die haar oorsprong als dusdanig niet vindt in de urgentie. De decreetgever schrijft enkel voor dat men voor de specifieke genoemde vordering de procedure van kort geding moet volgen.

e) Luidens art 6.1.47 laatste lid VCRO kan de betrokkene in kort geding bij de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, bevoegd voor de plaats waar de handelingen, werken of wijzigingen worden uitgevoerd, de opheffing van de maatregel, waarbij de stillegging van de werken of handelingen en de staking van het gebruik is bevolen, vorderen tegen het Vlaams Gewest.

Zijn materiële bevoegdheid in het kader van art 6.1.47 VCRO is een toegekende bevoegdheid, die enkel geldt voor de door de wetgever specifiek bedoelde vordering, nl. de opheffing van het bekrachtigd stakingsbevel van werken, handelingen of gebruik waarvan wordt beweerd dat ze een inbreuk uitmaken op de VCRO. De Voorzitter oordeelt dienaangaande definitief en ten gronde. Zijn beslissing heeft gezag van gewijsde.

Deze bevoegdheid is evenwel beperkt tot datgene wat door de wet wordt toegekend, zijnde de opheffing van het bekrachtigde stakingsbevel. De Voorzitter neemt geen beslissing over het definitieve bodemgeschil, m.n. de vraag of er een inbreuk is op de stedenbouwwetgeving. Bij de kortgedingprocedure in het kader van art 6.1.47 VCRO mag de kortgedingrechter geenszins het bodemgeschil raken, noch mag hij een beslissing nemen over de rechten van de partijen.

De kortgedingrechter toetst bij de vordering tot opheffing het bekrachtigde stakingsbevel op zijn interne en externe wettigheid en onderzoekt of het strookt met de wet dan wel of het op machtsafwending of machtsoverschrijding berust. Deze rechtmatigheidscontrole waarin begrepen een marginale toetsing naar de kennelijke ofwel zeer manifeste onredelijkheid, vindt zijn oorsprong in art 159 GW.

e.1) De controle van de externe wettigheid houdt louter in dat de regelmatigheid van het bekrachtigde stakingsbevel wordt onderzocht.

Conform art 6.1.47 lid 3 VCRO moet het P.V. van vaststelling binnen de 8 dagen bij aangetekend brief met bericht van ontvangst of bij gerechtsdeurwaarders-exploot ter kennis worden gebracht aan de opdrachtgever, de architect en de persoon of de aannemer die de werken of handelingen uitvoert. Het bevel van staking moet op straffe van verval binnen de 8 dagen na de kennisgeving van het PV van vaststelling aan de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur door hem worden bekrachtigd. Deze bekrachtiging moet binnen de 2 werkdagen per aangetekende brief worden verzonden aan de personen vermeld in lid 3.

Concreet werd het stakingsbevel mondeling ter kennis gebracht aan eiser op 28.11.2012 en werd het PV van vaststelling met stakingsbevel aangetekend verzonden met ontvangstbewijs op 03.12.2012 naar eiser en andere belang-

hebbenden. Het stakingsbevel van 28.11.2012 werd bekrachtigd op 06.12.2012 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Eiser betwist niet dat deze bekrachtiging binnen de 2 werkdagen per aangetekend schrijven werd verzonden.

De kennisgeving en bekrachtiging zijn tijdig gebeurd zodat het stakingsbevel regelmatig is.

e.2) De controle van de interne wettigheid betreft daarentegen de motieven, de inhoud en het doel van het bekrachtigde stakingsbevel. De kortgedingrechter moet nagaan of de door het bevoegde bestuur genomen beslissing om te staken en te bekrachtigen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Mocht blijken dat de maatregel van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is dan moet de kortgedingrechter overgaan tot opheffing van de maatregel.

Het komt de kortgedingrechter geenszins toe om de opportuniteit van de bestreden maatregel te toetsen. De handhaving van de stedenbouwkundige voorschriften en van de goede ruimtelijke ordening zijn een zaak van het bestuur, dat hierover met de nodige beleids- en beoordelingsvrijheid beslist.

De verbalisanten stellen in het PV van 29.11.2012 dat de bepalingen van art 4.2.1 VCRO en van art 6.1.1 lid 1, 6° VCRO zijn overtreden door een zonevreemd gebruik van het perceel : m.n. een gewoonlijk gebruik van 5 niet vergunde houten paardenstallen, van een mestvaalt en van een betonplaat aangelegd in natuurgebied zonder uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning.

Art 4.2.1 VCRO stelt dat niemand zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning

1° de hiernavolgende bouwwerken mag verrichten met uitzondering van onderhoudswerken

- a) het optrekken of plaatsen van een constructie
 - b) het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat
 - c) het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie
- 4° het reliëf van de bodem aanmerkelijk mag wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt

Art 6.1.1,6° VCRO stelt strafbaar de persoon die een inbreuk pleegt na 1 mei 2000 op de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22.10.1996 en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavige codex, of dit voortzet of in stand houdt, op welke wijze ook, tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn.

Het stakingsbevel van 29.11.2012 stelt :

'De staking werd bevolen ten aanzien van het zonevreemd gebruik van het perceel. Aangezien dit gebruik een bestendig karakter heeft en rechtstreeks strijdig is met de in het vigerende plan van aanleg besloten voorschriften, strekt het stakingsbevel ertoe een inbreuk zoals bedoeld in art 6.1.1, lid 1 6° VCRO en de

daarmee gepaard gaande verdere aantasting van de ruimtelijke ordening te voorkomen. Het preventief karakter van de maatregel is daarmee dan ook aangetoond. ... Er werd aan kennis gegeven dat de onmiddellijke staking van het gebruik bevolen werd doch dat hij nog 2 maanden de tijd krijgt om de nodige schikkingen te treffen.'

Art 6.1.47 VCRO stelt dat de staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik kan bevolen worden indien de verbalisanten vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen zoals bedoeld in art 6.1.1 VCRO of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van art 4.7.19 § 4 VCRO

Eiser betwist de wettigheid van het stakingsbevel stellende dat :

- er geen bevel kan worden opgelegd gezien het bevel betrekking heeft op reeds voltooide bouwwerken zodat de maatregel geen preventief karakter meer heeft maar veeleer een sanctionerend
- het stakingsbevel als kennelijk onredelijk dient te worden beschouwd gezien de maatregel disproportioneel bezwarend is voor eiser en de ruimtelijke ordening hier geen voordeel meer uithaalt

Eiser stelt vervolgens dat de beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald de hoorplicht is geschonden.

Eisers stelt ten slotte dat de motiveringsplicht manifest geschonden werd door het bevel van staking en de navolgende bekrachtigingsbeslissing.

Verweerster stelt :

- dat eiser niet ontkent dat hij dan wel zijn rechtsvoorganger zonder enige stedenbouwkundige vergunning 5 houten paardenstallen en een mestvaalt heeft opgericht en in stand houdt gelegen in de overgangszone naar het natuurgebied en in het natuurgebied
- dat een groot deel van voormelde constructies recent zijn opgericht
- dat de voorwaarden zoals opgelegd in de stedenbouw- en milieuvergunning voor de mestvaalt niet werden uitgevoerd
- dat het om vaste constructies gaat
- dat er meerdere ernstige inbreuken zijn op art 6.1.1 VCRO
- dat de stakingsmaatregel niet louter strekt tot de stopzetting van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf maar tevens tot de stopzetting van het stedenbouwmisdrijf zelf dat ondermeer bestaat in de schending van het GRUP en gewestplan

* omvat in 1 gebouw een conciërgewoning met daarop aansluitend een catetaria en daarop onmiddellijk aansluitend een paardenstal. Een tweede gebouw doet eveneens dienst als paardenstal. Deze gebouwen zijn opgetrokken in steen en verguld.

In de begeleidende nota en de voortoets natuur (stuk 1 en 2 verweerster) bij de vergunning voor het aanleggen van een mestvaalt wordt gesteld dat deze wordt aangelegd tussen de 2 bestaande paardenstallen waarbij de opp wordt bepaald op 6 meter op 5,10m (30,6 m2) met een hoogte van 2 meter.

De verbalisanten stellen vast dat de mestvaalt achter de houten stallingen is gebouwd in de overgangszone naar het natuurgebied op een betonplaat van 18m op 21,25 meter (382,5 m²) en ze meet 12 meter op 8,70 meter (104,4 m²) op een hoogte van 1,54 meter.

In het natuurgebied zijn 5 paardenstallingen gebouwd in hout. Ze kunnen 53 paarden stallen.

Achter de 5e houten paardenstal ligt een opslagplaats voor aarde waardoor het reliëf in het natuurgebied wordt gewijzigd.

De grond voor de houten paardenstallen werd verhard met zwarte steenslag of beton.

Er wordt niet betwist dat de 5 paardenstallen, de mestvaalt en de betonplaat zijn gebouwd zonder vergunning, in strijd met de opgelegde voorwaarden verbonden aan de vergunning voor wat betreft de mestvaalt en deze constructies zich bevinden buiten de zone van de GRUP, meer bepaald in de overgangszone naar het natuurgebied en in het natuurgebied.

De overtredingen zijn duidelijk.

Het is niet duidelijk wanneer eiser eigenaar is geworden van de manège. De rechtbank neemt aan dat dit gebeurd is rond oktober 2010 gezien de vergunningsaanvraag voor de mestvaalt op 17.08.2010 nog werd ingediend door de vorige eigenaars en de milieuvergunningaanvraag door eiser op 01.10.2010.

Uit de luchtfoto's die gemaakt werden in de loop der jaren blijkt duidelijk dat de eerste houten paardenstal reeds aanwezig was in 2000, de tweede en de derde werden gebouwd tussen 2005 en 2009 en de vierde en vijfde tussen 2009 en 2012. Er worden geen redenen gegeven om te twijfelen aan de waarheidsgetrouwheid van deze luchtfoto's

De rechtbank is van oordeel in tegenstelling tot hetgene eiser beweert, dat het om vaste constructies gaat die niet zo maar kunnen verplaatst worden gelet op hun verankering in de grond en de aangebrachte verhardingen met steenslag en beton. Dit geldt ook voor de mestvaalt die ligt op een betoniplaat en omgeven is door beton.

Het stakingsbevel is een preventieve maatregel die niet alleen ertoe strekt de macht van de rechter om het herstel te bevelen veilig te stellen maar ook bedoeld is om inbreuken op de wettelijke regels inzake ruimtelijke ordening zoals bedoeld in art 6.1.1 VCRO te voorkomen.

Het stakingsbevel heeft dus een dubbele finaliteit : enerzijds het karakter van beveiligingsmaatregel ter voorkoming dat de beoordeling van de rechter wordt gehypotheciseerd en anderzijds het voorkomen van verdere aantasting van de ruimtelijke ordening door inbreuken zoals bedoeld in art 6.1.1 VCRO.

De rechter dient niet alleen na te gaan of het stakingsbevel bijdraagt tot het vrijwaren van de mogelijkheid van de rechter om het herstel te bevelen maar ook

of het stakingsbevel niet strekt tot stopzetting van de inbreuk en derhalve tot het voorkomen van verdere aantasting van de ruimtelijke ordening door stedenbouw-inbreuken.

Het voorkomen heeft betrekking op de verdere aantasting van de ruimtelijke ordening die is gebeurd door het misdrijf.

Het was duidelijk de bedoeling om de biologische waarde van de percelen rond de manège die behoren tot het natuurgebied te laten herstellen waardoor een verdere natuurontwikkeling mogelijk wordt gemaakt en om een groenscherm van streek-eigen inheemse beplantingen te maken in de overgangzone.

Het wederrechtelijk gewoonlijk gebruik van de 5 houten stallen en mestvaalt impliceren een aantasting van de ruimtelijke ordening. Dag na dag worden deze stallen gelegen in het natuurgebied en de mestvaalt gelegen in de overgangzone gebruikt met een overtal aan paarden waarbij het geheel zorgt voor een overexploitatie waardoor de verdere natuurontwikkeling die was vooropgesteld wordt onmogelijk gemaakt. Het loutere en verdere gebruik van de wederrechtelijk opgerichte constructies zorgt voor verdere en meerdere schade aan het natuurgebied.

Het stakingsbevel strekt bovendien niet louter tot stopzetting van de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf maar tevens tot stopzetting van het stedenbouwmisdrijf zelf met name inbreuken op het GRUP, op het gewestplan en de verleende vergunningen.

* Van kennelijke onredelijkheid of disproportionaliteit is thans geen sprake want eiseres wordt niet gestoord in de verdere exploitatie van haar vergunde waar zij 56 paarden kan stallen.

Bovendien dient waar eiser verwijst naar de verregaande gevolgen van het stakingsbevel voor zijn uitbating eveneens worden verwezen naar de verregaande gevolgen van zijn wederrechtelijke handelingen voor de zone (m.n. natuurgebied) waarin de inbreuken werden gepleegd.

Het gegeven dat eiser aan het onderhandelen is om planologische wijzigingen in zijn voordeel te bekommen kan de rechtbank evenmin doen besluiten tot de kennelijke onredelijkheid van het bestreden stakingsbevel. Er is geen enkele aanwijzing dat de overheid hierop zou ingaan. Er kan dan ook niet worden ingegaan op het verzoek om de termijn van 2 maanden te verlengen in functie van een planologische oplossing.

De vraag of de termijn van 2 maanden waarbinnen eiser de nodige schikkingen kon treffen een redelijke termijn is raakt de toetsing van de opportuniteit van de maatregel en behoort derhalve niet tot de bevoegdheid van deze rechtbank.

Er is derhalve geen sprake van een onwettig stakingsbevel.

De rechtbank meent dan ook dat het stakingsbevel noodzakelijk is m.b.t. de handhaving van de stedenbouwkundige voorschriften en van de goede ruimtelijke ordening.

* Eiser stelt verder ten onrechte dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden, meer bepaald schending van haar hoorrecht.

De procedure betreffende de staking van de in overtreding verrichte werken, handelingen of gebruik voorziet geen hoorrecht van de betrokkene. (art 6.1.47 e.v. VCRO)

De rechten van verdediging worden echter gewaarborgd door de mogelijkheid om in kort geding de opheffing van de maatregel te vorderen.

Bovendien gebeurden de vaststellingen van de verbalisanten in aanwezigheid van eiser die desgevallend zijn stelling kon weergeven en gehoord worden.

De wet legt de verplichting op om het stakingsbevel aan de opdrachtgever, de architect en de persoon of de aannemer die de werken uitvoert ter kennis te brengen, wat in casu is gebeurd.

Er is geen sprake van een schending van het hoorrecht van eiser.

* Tenslotte kan de rechtbank eiser niet volgen waar hij stelt dat het stakingsbevel niet op afdoende wijze is gemotiveerd.

De motivering in de akte moet de betrokkene in staat stellen uit te maken van welke inbreuk hij beticht wordt en of een beroep tegen de stakingsbeslissing al dan niet zinvol is. (P Popelier, De toepassing van de Uitdrukkelijke Motiveringswet in het domein van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, TROS, 1997, p 350, nr 10)

De bekrachtigingsbeslissing stelt : 'Onderwerp : 5 houten paardenstallen (cap. 53 paarden), mestvaalt en betonplaat werden aangelegd in natuurgebied zonder uitvoerbare stedenkundige vergunning. Zie proces-verbaal voor uitgebreide omschrijving van het misdrijf'

De woorden van de wet, volgens dewelke de motivering uitdrukkelijk in de akte zelf moet worden teruggevonden, worden door de RvSt verzacht via een teleologische interpretatie. Wie de motieven van een beslissing reeds tijdig kent op een andere wijze die zijn recht zich daartegen te verweren niet in het gedrang brengt, kan zich niet nuttig beroepen op de schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht. (RvSt 15.7.1992) Zo volstaat het dat in de akte zelf voor de motivering wordt verwezen naar bv. een advies, op voorwaarde dat de overheid kan bewijzen dat de betrokkene tijdig in kennis werd gesteld van de volledige en exacte tekst van dit advies. Het advies moet natuurlijk wel zelf ondersteund zijn door een beredeneerd oordeel van de in de zaak pertinente elementen. In dat geval kan de beslissende instantie zich de motieven van het advies toeëigenen, te meer wanneer de wetgever een bijzondere oordelingsfunctie heeft toegekend aan het adviserend orgaan bij de voorbereiding van een beslissing. (P Popelier, oc, p 351-352 nr 11)

Een bevel tot staking der werken kan overeenkomstig de Stedenbouwwet wel rechtsgeldig op mondelinge wijze gebeuren maar moet vervolgens worden

geacteerd in een PV. Dit PV moet het stakingsbevel motiveren zodat de betrokkene de motieven kan beoordelen en de beslissing met kennis van zaken kan aanvechten (P Popelier, oc, p 348 nr 5)

Concreet is het stakingsbevel overgemaakt aan eiser. Hierin staat duidelijk vermeld welke overtredingen eiser zou hebben begaan.

Het stakingsbevel omvat verder alle gegevens zoals opgelegd door de ministeriele omzendbrief van 03.07.1971 (BS 27.08.1971) m.n.:

- De aanduiding van de juiste identiteit van de eigenaar alsook van degenen die medeplichtig zijn aan de overtreding
- De juiste aanduiding van de plaats, het kadastraal nr en van de oppervlakte
- De volledige beschrijving van de overtreding

Er is derhalve niet te kort geschoten in de motiveringsplicht gezien de bekrachtigingsbeslissing uitdrukkelijk verwijst naar dit stakingsbevel en de stedenbouwkundig inspecteur zich bij dit stakingsbevel aansluit.

Eiser kan zich op afdoende wijze verdedigen.

De vordering tot opheffing van het stakingsbevel dient gelet op voorgaanden te worden afgewezen als ongegrond

f) de kosten

Eiser dient als de in het ongelijk gestelde partij de gerechtskosten begroot op 254,47 euro te dragen. Verweerster vordert geen rechtsplegingsvergoeding.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, zetelend zoals in kortgeding en op tegenspraak

Verklaart de vordering tot opheffing van het mondeling stakingsbevel van 28.11.2012 bevestigd bij PV van 29.11.2012 en bekrachtigd op 06.12.2012 ontvankelijk doch ongegrond.

Bevestigt dienvolgens het mondelinge stakingsbevel van 28.11.2012 en de daaropvolgende bekrachtigingsbeslissing van 06.12.2012 met betrekking tot het gebruik van de 5 houten paardenstallen, de mestvaalt en de betonplaat.

Wijst het meergevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt eiser tot de gerechtskosten begroot op 254,47 euro

Uitgesproken in de openbare terechtzitting van zeventien april tweeduizend
dertien in aanwezigheid van:

dd. Voorzitter
Griffier